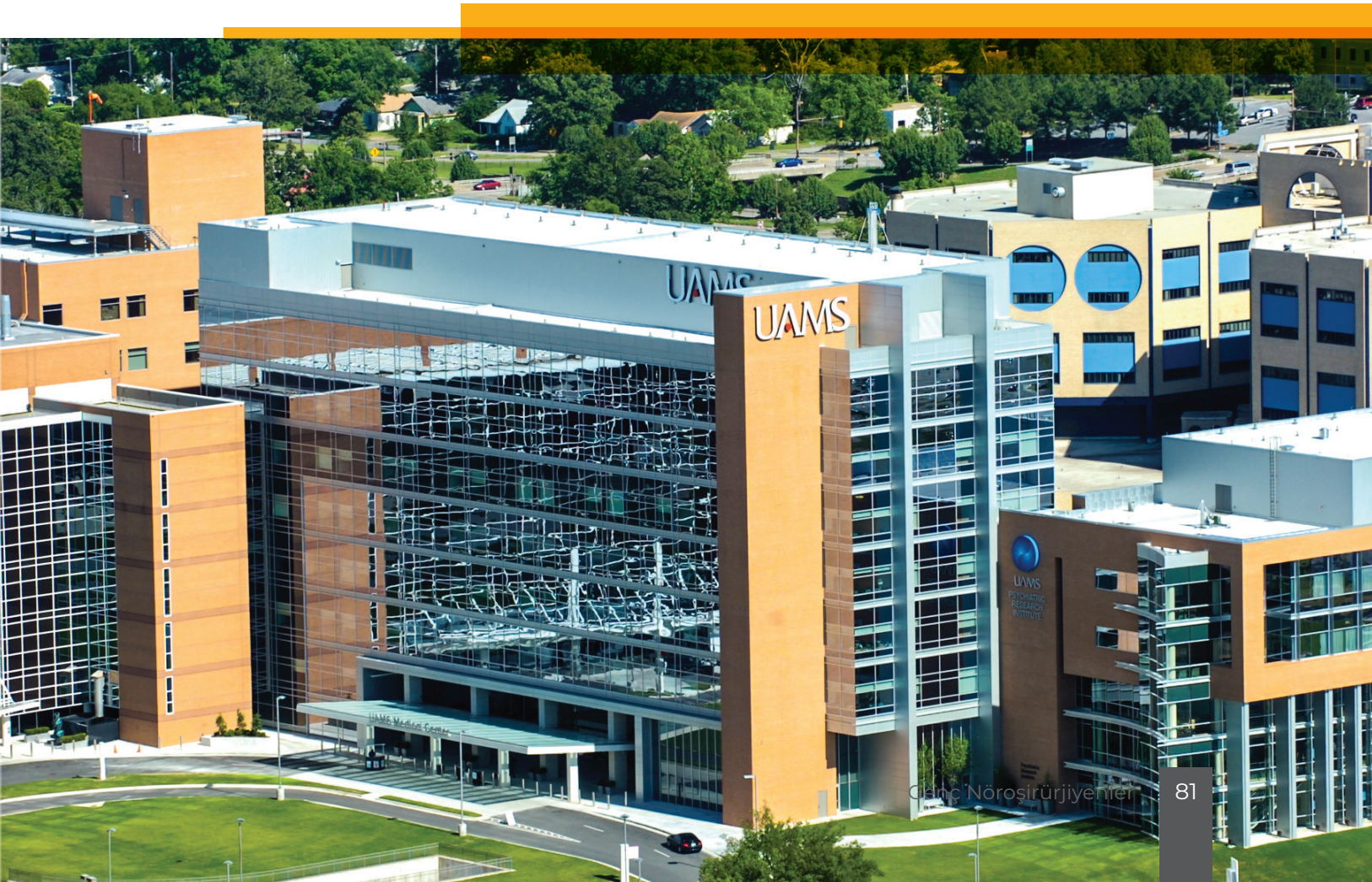

Arkansas Deneyimi

Dr. Beste Gülsuna
Gazi Üniversitesi Tıp Fakültesi
Nöroşirürji Anabilim Dalı

Nöroşirürji yolculuğumun henüz başında edinme fırsatını yakaladığım bir tecrübemi paylaşmak isterim. Hâlihazırda Gazi Üniversitesi Nöroşirürji Anabilim Dalında 4. yıl asistanı olarak çalışmaktayım. Öncelikle bu deneyimin benim için olanaklı hâle gelmesini sağlayan Gazi Üniversitesi Nöroşirürji Anabilim Dalı'na ve her koşulda desteklerini daima hissettiğim hocalarıma teşekkür etmek istiyorum. Böyle bir deneyimi biz asistanlara sağladıkları ortama borçluyum.

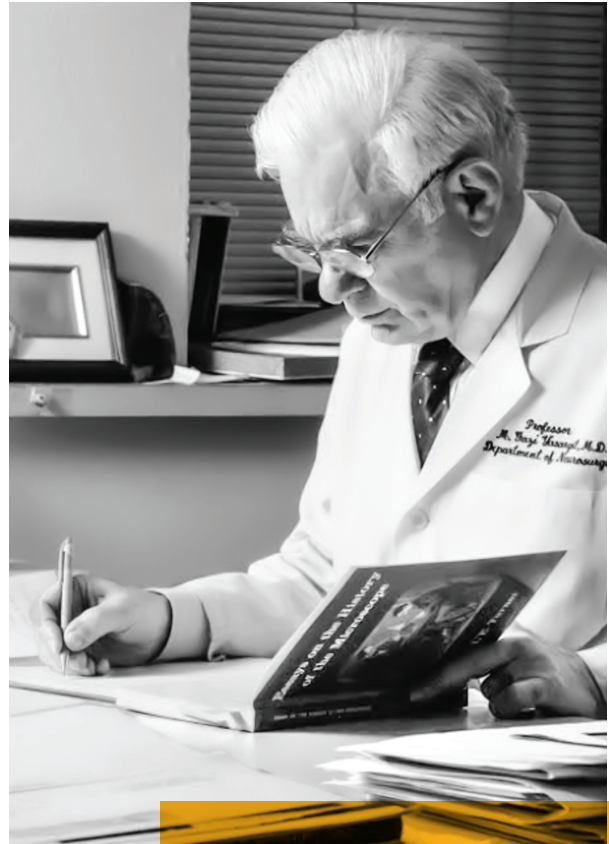
Hocalarımızın yurt dışı tecrübesi konusunda teşvik edici tutumları sayesinde ben de henüz ilk yılı içerisinde bir asistan olarak bu deneyimi edinebilmek adına tavsiyeler alarak yurt dışındaki bazı klinik direktörleri ile iletişim kurdum. Bu süreçte, klinik seçiminde ve kariyer planlaması için belirli bir alana yönelme gerekliliği ve önemini de yavaş yavaş fark etmeye başladım. Öncelikli olarak pediatrik nöroşirürji üzerine daha fazla gözlem yapabilmek ve tecrübe edinebilmek adına yurt dışı gözlemciliğimi bu alanda yapmaya karar verdim. Gözlemcilik talebime olumlu dönüş sağlayan klinikler arasında seçim yapmak için anabilim dalımızın pediatrik nöroşirürji sorumlu hocası Prof. Dr. Alp Özgün Börcek'in de fikrini aldım ve gözlemcilik yapmak için Arkansas'ı seçtim. University of Arkansas for Medical Sciences (UAMS) Pediatrik Nöroşirürji Bilim Dalı'ndan Dr. Eylem Öcal'ın rehberliğinde 1 aylık gözlemcilik yapacaktım.

Böylece süreç başlamış oldu. Aynı zamanda ilk yurt dışı deneyimim olacağı için de oldukça meraklı ve heyecanlıydım. Bu tecrübe yalnızca klinik gözlem özelliği taşıyor, aynı zamanda farklı bir kültür, farklı bir çalışma ortamı, farklı iş ve arkadaşlık ilişkileri, farklı bir sosyal yaşantı deneyimleme fırsatını da sunuyordu. UAMS ile resmi konuşmaları ve gerekli evrakları da tamamladıktan sonra 1 aylık gözlemcilik sürem için tarihi netleştirdim ve yolculuk için gerekli planlamaları yaptım.

Uzun bir yolculuğun ardından Arkansas'a gelmiştim. UAMS'in ana kampüsü ve çocuk hastanesi farklı yerleşkelerdedi. Vaktimin büyük kısmını çocuk hastanesinde ameliyathanede, poliklinikte, servis ve yoğun bakımda veya gü-

nübirlik işlemlere eşlik ederek geçiriyordum. Aynı zamanda bölümde oda verdikleri için aralarda boş olduğum vakitleri veya işten sonra kalan zamanımı verimli geçirebiliyordum. Haftalık patoloji ve onkoloji toplantılarına katılıyor, hasta yaklaşımlarını, klinik değerlendirmelerini ve yorumlarını inceliyordum. Çocuk hastanesinden arta kalan zamanlarımda ana kampüste yer alan erişkin nöroşirürji bölümünü ziyaret ederek, oradaki ameliyatlara izliyordum, servis ve yoğun bakım vizitlerine katılıyordum. Böylece tüm asistan ekibiyle ve hocalarla tanışma şansım oldu. Gazi Yaşargil'in de uzun süre çalıştığı bu kurumda Yaşargil hocaya yönelik büyük bir hayranlık olduğunu da gözlemledim.

Çalışma sistemleri, eğitim düzenleri, klinik yaklaşımlarındaki farklılıklar bir yana, bambaşka bir kültürle canlı bir şekilde ilk defa tanışma fırsatım olduğu için benim için unutulmaz bir deneyimdi. Amerika'ya dair, nöroşirürjiye dair, yaşama dair pek çok fikir edinmeme yardımcı oldu. Dolayısıyla naçizane fikrim, aklında gözlemcilik

yapmaya dair fikir olan herkesin bu tecrübeyi deneyimlemesi gerektiği yönünde.

Çok şanslı olduğum başka bir noktadan bahsetmeden ve ayrıca teşekkür etmeden de geçemeyeceğim. Gözlemcilik için sorumlu hocam olan Dr. Öcal, havaalanına indiğim ilk andan dönüşüme kadar her zaman yanımda oldu, klinik içerisindeki her eğitici aktiviteye katılmama sağladı, öğretebileceği her zaman dilimini sıkılmadan anlatarak ve öğreterek geçirdi. Geçirdiğimiz sosyal zamanlarda, yaptığımız sohbetlerde hayata dair tutumu, verdiği tavsiyeler benim için tarifi mümkün olamayacak değerde, bunların hepsi için çok minnettarım.

Umarım okuyanlar için fikir verici ve teşvik edici bir yazı olmuştur.

